

Universal i local

Ds, 20/08/2011 per Jordi Llisterri...

[Laeto animo](#)

Hi ha una dimensió d'universalitat a l'Església catòlica que no s'oposa a allò local. Els viatges del papa en són una bona mostra i aquest també. El grafisme del viacrucis d'aquest divendres a Madrid era impossible en qualsevol altra Jornada Mundial de la Joventut feta a qualsevol altre lloc del món. Era un viacrucis genuïnament espanyol, lluint el millor de cada casa. De fet, tot i ser una trobada mundial, bona part dels signes que han envoltat fins ara els actes han donat rellevància a la capital d'Espanya com a ciutat acollidora.

En aquest sentit, l'organització no s'ha quedat curta. Fins i tot, la trobada amb joves religioses va tenir una estètica buscada que no té a veure amb l'ampla realitat de la jove vida religiosa compromesa. I que no té res a veure amb la històrica presència missionera en el tercer i el quart món que sempre ha tingut la vida religiosa a Espanya. La de les monges amb roba de carrer en els barris marginals, o amb hàbit discret a qualsevol racó del món i que apareixen per la tele quan hi ha un terratrèmol o una inundació. L'Escorial, en canvi, era la imatge d'una forma dòcil i clàssica de vida religiosa que promou l'església a Madrid. No eren tots els joves [que avui opten](#) per la vida consagrada.

Així passa en tots els viatges papals, que els organitzadors volen mostrar al papa la seva església local i la seva manera de construir-la, que, gràcies a Déu, no és igual en cada entorn social i cultural. I no sembla que al papa li incomodi, al contrari. Ni als participants, que no paren de lluir les seves banderes locals. Però en aquest embolcall local, Benet XVI ha estat presentant un discurs global, el d'un trobada internacional. Només cal llegir els discursos (que continua essent el més interessant de la trobada) del [viacrucis](#), de [l'Escorial](#) o les [paraules](#) a l'avió per comprovar-ho. És l'Església universal i local.